

راه نزدیک شدن به امام زمان(ع) همان راه خدا و پیغمبر است/ دو فیض عام و خاص امام عصر(ع)

راه نزدیک شدن به امام عصر(ع) همان راه دین و عمل به وظایف دینی است؛ راه دو تا نیست که به دنبال این باشیم که چگونه به امام زمان(ع) نزدیک شویم، بلکه راه به سوی خدا و پیغمبر(ص) و امام یک راه است.

راه نزدیک شدن به امام عصر(ع) همان راه دین و عمل به وظایف دینی است؛ راه دو تا نیست که به دنبال این باشیم که چگونه به امام زمان(ع) نزدیک شویم، بلکه راه به سوی خدا و پیغمبر(ص) و امام یک راه است.

به گزارش خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا)، آیت‌الله ضیاء‌آبادی در جلسه تفسیر اخیر در شب گذشته، دوشنبه شب به مناسبت قرار داشتن در آستانه سالروز میلاد حضرت حجت بن الحسن العسکری(ع) به بیان نکاتی پرداخت که بخشی از سخنان ایشان در ادامه می‌آید.

آیت‌الله ضیاء‌آبادی با اشاره به این مطلب که ما بنا به عقل و فطرت و وجدان اعتقاد داریم که عالم خالقی دارد علیم، قدیر و حکیم که علمش به همه جا و همه چیز احاطه دارد و قدرتش در همه جا و همه چیز نافذ است، گفت: او خود فرموده است که فرمان من این است که هر چه را بخواهم ایجاد کنم، موجود می‌شود و این یعنی قدرت مطلق و حتی گفتن هم لازم نیست و می‌خواهد نفوذ شدید اراده را نشان دهد.

وی افزود: در عین حال که خدا قدرت مطلقه دارد، این گونه نیست که در همه جا اراده خود را مستقیم وارد کند تا چیزی را دفعتاً ایجاد کند. می‌گوید می‌توانم به محض اراده ایجاد کنم، اما خود او می‌گوید که من سنت دارم، برنامه دارم و نظم و حساب دارم و بر اساس آن ایجاد می‌کنم. در قرآن کلمه سنت الله خیلی تکرار شده است. خدا می‌گوید که سنتی دارم که هرگز تغییرپذیر نیست.

آیت‌الله ضیاء‌آبادی ابتغاء به وسیله را یکی از سنت‌های الهی عنوان کرد و گفت: خداوند هر چیزی را که می‌خواهد ایجاد کند، با وسیله ایجاد می‌کند و بنایش بر این است. خود او وسیله می‌سازد و با آن وسیله ایجاد می‌کند. از مخلوقات هم می‌خواهد که ابتغای وسیله کنید و مراقب باشید که اگر می‌خواهید به من نزدیک بشوید و از برکات من بهره‌مند شوید، دست به وسیله بزنید و با وسیله نزدیک شوید؛ من هم از بالا بخواهم افاضه کنم با وسیله است.

وی با بیان این که هم افاضه با وسیله است و هم استفاضه، گفت: افاضه کار خداست که فیض‌رسانی است و استفاضه کار مخلوق است که همان طلب فیض است و در هر دو واسطه لازم است.

آیت‌الله ضیاء‌آبادی ضمن اشاره به مثال‌هایی در این باره گفت: خداوند کار خود را با وسیله انجام می‌دهد و وجود این وسایل منافاتی با این ندارد که لا اله الا الله، لا خالق الا الله، لا رازق الا الله، لا ممیت الا الله، لا محیی الا الله و لا مؤثر فی الوجود الا الله. در واقع مؤثر مستقل تنها اوست و غیر از او هر چه هست و مؤثر است وسیله است و مؤثر بالتسخیر است. آن‌ها قلم‌هایی هستند در دست نویسنده فعال. نویسنده آن قلم نیست، نویسنده آن نویسنده‌ایست که با قلم می‌نویسد.

وی یکی از این وساطت‌ها را واسطه در اداره مدبرانه عالم دانست و گفت: این واسطه ناچار باید از میان همین مخلوقات انتخاب شود و خدا این واسطه را از بشر انتخاب می‌کند، چون که اشرف مخلوقات است و آن شخص عظیم رسول گرامی اسلام(ص) است که او را انتخاب کرده و لوح قلب او را مهیبت انوار خود قرار داده است و همه انبیاء نبوت‌شان در پرتو نور نبوت او بوده است. خداوند همه انبیاء را در سایه پیغمبر خاتم(ص) قرار داده است.

وی ادامه داد: پیامبر اسلام(ص) هم بشر است و از دنیا می‌رود و حتماً باید بر روی زمین بشری باشد که جلوه‌گاه نور الهی باشد. خدا علی(ع) و فرزندان‌ش را برای این انتخاب کرده است و شعبه‌ای از علم و قدرت خود را به آن‌ها داده تا عالم را اداره کنند، اما بشر لجوج یکی یکی آن‌ها را کشتند؛ اما حجت آخر را خدا از دست بشر بیرون آورده است تا دست بشر به او نرسد. این غیبت هم اول محدود بود برای این که بشر متنبه شوند، اما نشد و طغیان بیشتر شد، خدا هم کلاً او را مستور کرد تا مردم مانند گله بی‌چوپان این طرف و آن طرف بروند تا روزی که برای پذیرش او آماده شوند، برسد.

آیت‌الله ضیاء‌آبادی امام عصر(ع) را دارای دو فیض عمومی و خاص در جهان دانست و بیان کرد: یک فیض او عمومی است که به همه عالم می‌رسد؛ همه انسان‌ها، حیوانات، جمادات، نباتات و حتی مجردات و حتی کفار. این فیض مربوط به حضور و غیاب نیست و چه او حاضر باشد و چه غایب، کار خود را می‌کند. بنابراین امام(ع) در پس پرده غیبت یک فیض عمومی دارد که همه از او بهره می‌برند و آسمان‌ها و زمین به بقای او موجودند.

وی ادامه داد: امام عصر(ع) یک فیض خصوصی هم دارد که برای انسان‌هاست، اما انسان‌هایی که مستفیض باشند و با اراده خود او را بشناسند و او را قبول کنند و به سوی او بروند و از او بهره بگیرند. همین الان هستند افرادی که با او در ارتباط قرار می‌گیرند و آن‌ها رابطه خاصی با امام‌شان دارند و از برکاتش بهره می‌برند. سایر مردم محروم هستند چون غایب است، اما افراد نادری هستند که به قدر ظرفیت‌شان استفاده می‌کنند.

آیت‌الله ضیاء‌آبادی راه نزدیک شدن به امام عصر(ع) را همان راه دین و عمل به وظایف دینی عنوان کرد و گفت: راه دو تا نیست که به دنبال این باشیم که چگونه به امام زمان(ع) نزدیک شویم، بلکه راه به سوی خدا و پیغمبر(ص) و امام یک راه

است. راه همین انجام واجبات و ترک محرمات است، راه همان بندگی و عبودیت و عمل کردن است و کسی که بتواند با امام
زمانش در ارتباط باشد، یا کم یا زیاد، راهش همین است. واجبات انجام بدهید و تا هر چه توانستید به او نزدیکتر شوید.